

Kotilaisten suku

KOTILAISTEN SUKUSEURAN JÄSENLEHTI. Yhdeksästoista vuosikerta. Numero 1/2015

**Kotilaisten suvun jäsen!
Tervetuloa sukukokoukseen
musiikkijuhlivalle Ilmajoelle
18.–19. kesäkuuta 2016!**

Tapaammehan vuosisukukokouksessa Ilmajoella kesäkuussa 2016!

Musiikkipitäjä Ilmajoki on hyvä paikka Kotilaisten – musiikkisuvun – sukukokoukselle. Kävimme kokouksen suunnittelusta vastaavan toimikunnan voimin viime kesäkuussa tutustumassa tulevaan tapaamiseseutumme. Vakuutuimme erinomaisesta paikan valinnasta!

Ilmajoelle on helppo osata ja päästä. Ilmajokiset ottavat meidät vastaan lämpimän ystävällisesti ja tarjoavat hienot ja toimivat puitteet tärkeälle kokouksellemme. Majoitustilat, ruokatarjoilut ja kokoustilamme ovat lähellä toisiaan samassa pihapiirissä.

Ja Ilmajoki soi! Meille on tarjolla musiikalisäveliä, kevyttä musiikkia sekä suvivesper ”Peltomiehen rukous”, jonka keskeisessä roolissa esiintyy sukulaisemme Juha Kotilainen. Lisäksi on vielä tarjolla oopperaa, joka kertoo säveltäjämestari Oskar Merikannosta. Tämä on ainutlaatuinen kahden päivän kattaus jokaiselle laatumusiikista kiinnostuneelle.

Otetaan Ilmajoki omaksemme. Pidetään hyvä kokous ja nautitaan pöydän antimista, musiikista ja toistemme seurasta!

”Kotilaisten suku” -lehti ja sen välityksellä koko suku on kiinnostunut paikallisista Kotilaisten kuulumisista eri puolilta kaunista kotimaatamme. Kertokaa meille muillekin merkkitapahtumistanne ja merkittävistä merkkipäivistänne. Kuten tämän lehden sivuilla kivijärveläisen kunniajäsenemme, Heimo Kotilaisen, 100- vuotisjuhlista viime vuoden viimeiseltä päivältä. Lehdessämme on myös uutinen maineikkaiden Koiramäen Kotilaisten 320 sivua paksun sukukirjan jul-

kaisemisesta. Hienoa! Lisää tällaisia myönteisiä suvun uutisia!

Juuri nyt on muuten oikea aika alkaa miettiä ja kehittää jo Ilmajokea seuraavan vuosisukukokouksemme pitopaikkaa. Sehän tupsahtaa vastaamme jo 2019. Asiasta keskustellaan ensi kesäkuun kokouksessamme. Mikä olisikaan mukavampaa kuin saada kirjata siellä pöytäkirjaan seuraavan sukukokouksemme kotipaikka.

Jos itse saisin toivoa siinä mielessä jotakin, matkustaisin mielusti kesän 2019 tapaamisemme savolaisten pääkaupunkiin.

Kaunista ja antoisaa loppusyksyn aikaa teille kaikille!

TEIDÄN, AHTI POHJONEN

KOTILAISTEN SUKU 1/2015 • yhdeksästoista vuosikerta • julkaisija Kotilaisten Sukuseura ry • päätoimittaja Lauri Kotilainen • ulkoasu Heikki Kotilainen • osoitteenmuutokset postikortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@live.fi • paino AM Digipaino, Helsinki 2015

Kotilaisten sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja
Ahti Pohjonen
Kivijärven sukuhaara
Lähderanta 20 E 8,
02720 Espoo
p. 040 522 4401
ahti.i.pohjonen@gmail.com

Sukulehden päätoimittaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Karnaistenkatu 45 A 8
08100 Lohja
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Leena Carpen
Heinäveden sukuhaara
Haltijatontuntie 35 B,
02200 Espoo
p. 050 376 7404
leena.carpen@vtt.fi

Johtokunnan jäsen
Oili Reinikainen
Kivijärven sukuhaara
Kansakoulukatu 2-10 D,
04400 Järvenpää
p. 045 353 1947
oilikainen@hukassa.com

Varapuheenjohtaja
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pellervonkatu 2 C 46, 33540
Tampere
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surfnnet.fi

Talous, jäsenrekisteri
Anneli Wallenius
Pielisjärven sukuhaara
Sinikuja 1 C, 01620
Vantaa p. 050 591 4557
anneli.wallenius@live.fi

Johtokunnan jäsen
Juhani Enberg
Kivijärven sukuhaara
Klupukuja 2, 21360 Lieto as.
p. (02) 248 2043
juhani.enberg@gmail.com

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmais kortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@live.fi tai puhelimella: 050 591 45 57. Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoitteesi. Viisinumeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4,
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@suomi24.fi

Sihteeri
Anna-Riitta Piilonen
Heinäveden sukuhaara
Mustaniemenrinne 2 B,
00760 Helsinki
p. 050 325 0745
anna-riitta.piilonen@elisanet.fi

Johtokunnan jäsen
Ulla Kotilainen-Wallén
Heinäveden sukuhaara
Skeppargatan 3 bostad 1,
22100 Mariehamn
p. (018) 142 62
ulla.wallén@aland.net

Näin liityt Kotilaisten sukuseura ry:n jäseneksi

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa tai avioliiton omaisessa suhteessa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Nämä henkilöt katsotaan sukuun kuuluviksi.

Seuran muutettujen sääntöjen mukaan Kotilaisten sukuun kuuluvan, joka tahtoo liittyä yhdistyksen jäseneksi, on kirjallisesti ilmoitettava

aikomuksesta yhdistyksen hallitukselle, joka päättää jäseneksi hyväksymisestä.

Lähetä hallitukselle osoittamasi ilmoitus jäsenluettelon pitäjälle osoitteella: Kotilaisten sukuseura ry, Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, tai sähköpostilla anneli.wallenius@live.fi.

Ilmoita seuraavat tiedot: Täydellinen nimesi ja osoitteesi sekä kotipaikkasi, jos se on eri kuin posti-toimipaikka, sekä halutessasi syntymäaikasi. Kerro myös Kotilaisten sukuhaara (Kivijärven, Ylä-Savon,

Heinäveden tai Pielisjärven), mikäli se on tiedossasi.

JOS LIITYT NYT JÄSENEKSI, Sukuseura lahjoittaa sinulle maksuttoman loppuvuoden 2015. Jäsenmaksun suuruus vahvistetaan vuoden 2016 vuosikokouksessa seuraavalle kolmivuotiskaudelle. (Nyt jäsenmaksu on ollut 30 euroa kaudelta 2013–2015.) Jäsenmaksupankkisiirto vuosia 2016–2018 varten lisätään vuoden kuluttua ilmestyvän Kotilaisten suku-lehden 1/2016 väliin.

ANNELI WALLENIUS

Hyvien kukkien takana..

HELSINGIN KUKKATOIMITUS

Maan johtavaa kukkatukkukauppaa
(ei vähittäismyyntiä)

Puh. 010 396 83 00 ark. 6-18 Vanha talvitie 10 helsinki@kukkatoimitus.fi
Fax. 010 396 83 40 la ja su 6-13 00580, Helsinki www.kukkatoimitus.fi

Heimo Kotilainen 100 vuotta:

Satanen tuli täyteen, koneisto vaan raksuttaa

Kotilaisten sukuseuran jäsen, maanviljelijä Heimo Kotilainen täytti 100 vuotta 31.12.2014 Kivijärven Heimolassa.

Lämminkenistä juhlaa vietettiin sukulaisten ja ystävien kesken Heimo Kotilaisen kotitalossa Heimolassa, Kivijärvellä. Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan kunnan, sotaveteraanien sekä seurakunnan edustajat tervehdyksineen. Paikalla oli myös paljon sukua.

Korkeasta iästään huolimatta päiväsankari ja hänen yli 90-vuoden ikään yltänyt Irja-vaimonsa jakoivat osallistua tilaisuuteen innokkaasti koko juhlapäivän ajan.

Päivän aikana pidettiin useita puheita, ja muisteltiin menneitä aikoja ja asioita. Päiväsankari itse esitti useita vastauspuheenvuoroja. Monet vieraat ihmettelivät, miten loogisesti ja mielenkiintoisesti satavuotiaan miehen tarinat etenivät. Heimon kunto onkin hämmästyttävän hyvä. Hänestä todettiin paikallislehden juhlapäivähaastattelussa: ”Ensimmäinen satanen tuli täyteen, mutta koneisto vaan raksuttaa!”

Piimää, pikiöljyä ja lähdevettä

Heimon synnyinkoti Niemelä sijaitsee Kivijärven Lahdenperällä, aivan Heimolan läheisyydessä. Maanviljelijäkodissa kasvaessaan hän oppi työn tekemisen merkityksen jo varhain. Ilman kovaa työtä ei tuohon aikaan maaseudulla ollut mahdollisuutta menestyä. Jo nuorena Heimo osallistui maatalon töihin muiden työntekijöiden mukana.

Monesti on muisteltu työhön lähtöä pellolle kotipihassa tai kauemmaksi suoniityille ”piimähinkki” juomavarastona. Säskiä karkotettiin pikiöljyllä, ja vettä juotiin lähteen silmästä.

Värikkäitä olivat päiväsankarin kertomukset hevosten laitumilta hakureissuista niin kuin muistelot kansakouluun menosta Kivijärven kirkolle ja Puralankylälle. Talvella hiihrettiin läpi sydänmaan metsien ja kesällä kuljettiin jalkaisin eväsreppu selässä.

Tilanne helpottui, kun sittemmin kansakoulu aloitettiin päiväsankarin kotona Niemelässä. Myöhemmin kylälle saatiin oma oikea koulu.

Lapsena ihmeteltiin ”tuutin” ääntä

Heimo Kotilainen on nähnyt tiedonvälityksen ja tekniikan kehityksen mullistuksen varsin konkreettisesti elämänsä aikana. Hän muisteli aikaa, jolloin ensimmäinen radio tuli Lahdenperälle hänen kotiinsa Niemelään. Yhdessä kyläläisten kanssa joukolla ihmeteltiin ”tuutista” tulevaa ääntä.

Televisiosta ei tuolloin osattu uneksiakaan. Saatikka nykyisistä älypuhelimista tai tiedon välityksestä internetissä. Tieto kulki suusta suuhun ja käsivälitteisen puhelinkeskuksen kautta.

Toisaalta elettiin melkoista yhteisöllisyyden aikaa. Sellaista ei meillä nykyaikana aina ole.

Urheilu valmensi koviin koitoksiin

Jo nuoruudesta lähtien päiväsankarin harastuksiin kuului urheilu eri muodoissaan.

”Ensimmäinen satanen tuli täyteen, mutta koneisto vaan raksuttaa!” Heimo Kotilainen tuumaa.

Harrastettiin hiihtoa ja juoksulajeja kylän poikajoukossa. Lukuisat olivat ne kerrat, kun käytiin kilpailemassa ympäri maakuntaa.

Välineet olivat sen ajan tasoa, ja välineiden huoltotyöt suksien tervauksineen tehtiin itse. Kilpailuissa tuli myös menestystä. Vielä veteraaninakin Heimo osallistui hiihtokilpailuihin Kivijärvellä.

Heimo osallistui molempiin sotiin. Hän palveli joukkueen johtajana ja komppanianpäällikkönä. Jatkosodassa hän koki Tali-Ihantalan vaativat ja vaikeat olosuhteet sekä haavoittumisen. Hän osallistui myös Lapin sotaan. Sotilasarvoltaan Heimo Kotilainen on reservin kapteeni.

Evakkojen asuttaminen työllisti

Sodan jälkeen alkoi jälleenrakennuksen kausi. Yksi tärkeimmistä asioista oli Karjalan evakkojen asuttaminen. Tähän työhön Heimo Kotilainen osallistui laajasti Keski-Suomen maanviljelysseuran asutusneuvojana.

Työn kuvaan kuului muun muassa perustettavien tilojen peltojen suunnittelu ja työn valvonta. Työssään Heimo kiersi vuosia ympäri pitäjää. Tämän takia lähes joka kolikko sekä ihmiset Kivijärvellä, Kinnulassa ja Kannonkoskella tulivat hänelle hyvin tutuiksi.

Toisaalta tämä matkatyö merkitsi sitä, että Heimo oli paljon poissa kotoa. Irja-vaimon osuus kotitalon hoidossa ja perheen kasvatuksessa olikin aivan merkittävä.

Heimo ja Irja saivat yhteensä seitsemän lasta. Heimolle ja Irjalle lasten koulutus oli tärkeä asia. Jo esikoinen lähetettiin Karstulaan oppikouluun neljännen kansakoululuokan jälkeen, mikä oli aikanaan poikkeuksellista.

Yhtä lailla Heimo ja Irja tukivat myöhemmin lasten lähtöä ulkomaille – Sveitsiin ja Itävaltaan. He tukivat kaikkia lapsia pyrkimään mieleisiinsä ammatteihin.

Avoautolla vappuajelulle

Heimon lukuisat luottamustoimet sekä järjestötyö nipistivät myös oman aikansa. Jostakin ajasta jäi kuitenkin hivenen vapaa-aikaakin. Me lapset muistamme muun muassa ”IFA-avoautolla” tehdyt vappuajelut tuohon aikaan melko huonokuntoisella Perhon tiellä.

Muistoissa ovat myös saunan rannassa vietetyt juhannuskokkojuhlat ja uuden vuoden aaton rakettien ammunnat. Näihin liittyi monia mukavia ja lämpimiä muistoja.

Poikkeusta rakettien suhteen ei tehty nykyään. Sankarin syntymäpäivä on uuden vuoden aatto. Niin tälläkin kertaa onnistuneen ja lämpimän syntymäpäiväjuhlan päätteeksi ammuttiin perinteiset raketit taivaalle.

ESA KOTILAINEN

320-sivuinen kirja Ylä-Savon Kotilaisista on nyt valmis!

Koiramäen KOTILAISET

**Kannen teksti on vaati-
maton, mutta sisältö on
tosi tömää tarinaa!**

Vuosi sitten kerroimme Ylä-Savon Kotilaisten 19.6.2014 kokoontumisesta Sukevan Lohirannassa. Tapaamisen suuri ja kauaskantoinen päätös oli käynnistää perinteenkeruu Koiramäestä lähteneiden Kotilaisten jälkipolvien elämästä ja samalla kerätä talteen myös suvun valokuvia ja muita muistoja. Kaikki nämä suvun aarteet päätettiin myös laittaa kansien väliin muistoksi nuoremmille ja tuleville sukupolville.

Kirjaa valmistelemaan valittiin toimikunta joka nyt on saanut työnsä päätökseen. Kirjan julkistaminen tapahtui Sukevalla Hirsikankaan leirikeskuksessa Pyhäinpäivänä 31.10.2015.

Tarina alkoi Raumalla jo 1946

Itse asiassa, ei kirja ihan näin nopeasti syntynyt. Jo 1946 oli Raumalla asuva Kaarlo Kotilainen aloittanut oman sukuhaaransa tutkimisen ja muistojen kirjaamisen. 1950-luvulla Kotilaisten sukuseuran puuhämies, Suku-Otto Kotilainen, innosti osaltaan kaikkia Kotilaisia perinteen keruuseen. Itsekin hän ehti käydä myös Sonkajärven ja Sukevan Kotilaisia haastattelemassa.

Uuden sysäyksen tutkimukseen saimme, kun Kaarlon sisaren mies, Eino Lappalainen, ryhtyi toimeen. Hän organisoii avukseen mm. Piikamäeltä Pekka Kotilaisen ja Hirvelästä Hannu Kotilaisen. Taitavana tutkijana hän laati sukulaisista kaaviot, kartat, missä jokainen sukuhaara ja sukulainen saattoi löytää oman paikkansa.

Kaarina jatkoi Einon työtä

Eino Lappalaisen työ jäi kesken hänen varhaisen poismenonsa johdosta. Einon puoliso Kaarina on innokas sukuseuralainen. Hän osallistuu mielellään sukukokouksiin. Näin hän tutustui Runnin, Turun, Valamon ja Järvenpään sukutapaamisissa allekirjoittaneeseen.

Koiramäen Kotilaisten kirjatoimikunta keräsi kirjaan 400 kuvaa ja 320 sivua kiehtovia tarinoita Kotilaisista, jopa eri puolilta maailmaa. Takana vasemmalta Seppo Kotilainen ja Riitta Kitkiöjoki. Edessä Kaarina Pikkarainen, Anneli Mustonen ja Reino Eriksson. Keskeinen kirjan tekijä, Erkki Kitkiöjoki puuttuu kuvasta.

Keskusteluissa tuli esille Einon suururakka ja sukukaavioiden olemassaolo. Kaarinalla oli suuri huoli, miten Einon työ saataisiin parhaiten hyödynnetyksi. Tämä keskustelu ja lupa kaavioiden lainaamiseen oli kimmoke, mitä en mitenkään voinut vastustaa.

Sitten olikin edessä vain pieni kysymys: Mitenkäs se kirja oikein tehdään? Kun Reino Eriksson lupautui mukaan hankkeeseen, niin ei muuta kun tuumasta toimeen.

Neljäsatua kuvaa, 320 sivua!

Nyt 320-sivuinen kirja on kansien välissä. Kirja pitää sisällään 400 valokuvaa. Kirjan lähtöhenkilöinä ovat Juho Antinpoika Kotilainen (1794–1867) ja hänen puolisonsa Elli Eliaksentytär Rytönen (1796–1877) ja heidän kahdeksan lastaan. Nämä ovat Koiramäen ensimmäiset Kotilaiset. Kirja kertoo heistä ja heidän jälkeläisistään.

Kirja alkaa siitä, kun Juho Kotilaisen isä Antti hukkuu pari sataa vuotta sitten Sotka-

mon ja Sonkajärven rajamailla Öljäkkään. Öljäkän Antinlammien rannalla on vieläkin puuhun hakattu risti Antin muistoksi.

Juho lähtee hautaamaan isäänsä, ja rakastuu kypärämäen Elli-tyttäreeseen. Kun perhe kasvaa, kotivävy Juho ja hänen vaimonsa Elli siirtyvät perheineen Koiramäkeen. Loppu on historiaa.

Lisäksi halusimme ottaa mukaan kirjaamme Kotilaisia myös monista kaukaisemmista sukuhaaroista. Tämä oli mielestämme välttämätöntä. Näin elämässä koetut onnistumiset, vastoinkäymiset ja myös uhrautumisesta suvun ja yhteisen eteen tulisivat paremmin esille ja esimerkiksi meille nykypolville.

Kirjan hinta on 40 euroa plus mahdolliset postituskulut. Kirja on myynnissä muun muassa Sonkakosken Nukkepirtillä Anneli Mustonen p. 0400 764 607 tai anneli.mustone(at)mustola.fi ja Riitta Kitkiöjoki p. 0407 063 970 tai riitta.kitkiojoki(at)pp.inet.fi.

RIITTA KITKIÖJOKI

Kun maksat Kotilaisten sukuseuran kolmivuotisjakson todella edullisen jäsenmaksun, varmistat painetun Kotilaisten suku -lehden postituksen kotiisi jatkossakin. Tämä huomautus ei koske seuramme kunniajäseniä. Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksuista pysyvästi.

Jalmari ja Hilma Kotilaisen suvun

Serkkutapaaminen Pulsassa

Pulsan rautatieasema, jossa serkkujemme tapaaminen alkoi.

Serkut yhteiskuvassa. Takarivissä vasemmalta Ritva Pursiainen, Anneli Virkkala ja Juha Pursiainen. Keskirivissä Pentti Sani ja Annukka Ikkala. Eturivissä ovat vasemmalta Pentti Sanin vaimo Rauni, Maija-Liisa Sivenius, Kaarina Multisilta, Helena Kinnunen ja kameran vitkana laukaissut Leo Tarvainen. Kuva on Juhana ja Ritvan talon portailta Pulsasta.

sovanhempani Jalmari ja Hilma Kotilainen asuivat Kivijärvellä Puralan kylällä Peltolan talossa. Heille syntyi yksitoista lasta, joista kuusi oli tyttöjä ja poikia viisi. Lapsista vanhin syntyi vuonna 1905. Nuorimman syntymävuosi oli 1926.

Nämä Peltolan lapset saivat kaksikymmentäyksi uutta suvun jatkajaa Kotilaisten sukuun. Näistä serkuista oli yhdeksän tyttöä ja poikia oli kaksitoista. Elämä kuljetti serkuksia eri puolille valtakuntaa; joitakin myös maan rajojen ulkopuolelle. Emme siksi kovin usein tavanneet.

Vierailimme Kaarina-serkun luona Pohjalankilassa toissa syksynä. Silloin nousi pintaan ajatus serkkutapaamisesta suuremmalla joukolla. Ajatus tuntui innostavan monia. Tuuma jäi muhimaan ja odottamaan seuraavien lumien sulamista.

Keväällä koin miellyttävän yllätyksen, kun vanhin serkkuni Juha ja hänen vaimonsa

Ritva kutsuivat meidät serkkutapaamiseen kotiinsa Pulsaan elokuun ensimmäisenä viikonloppuna.

Lauantaina puolilta päivin saavuimme Pulsaan, Lappeenrannan maalaismaisemiin. Isäntäväki tarjosi tulokahvit maukkaine leivoksineen Pulsan vanhalla rautatieasemalla, joka on rakennettu sen ajan kauniilla nikkarityylillä 1869.

Asemalta siirryimme vanhan puistikon läpi Juhana ja Ritvan asuntoon. Talossa oli runsaasti tilaa suuremmallekin joukolle, vaikka yöpymiseen asti.

Isäntäväen tytär Paula huolehti hyvinvoinnistamme. Hän tarjosi meille maittavia aterioita sekä kahvitusta leivonnaisineen.

Näinkin suurella serkkujoukolla riitti tarinaa ja jutunjuurta pitkälle sunnuntain yötunteihin. Väsy kuitenkin vaati osansa, joten päätimme jatkaa tarinointia huomenissa.

Uskon kaikkien mukana olleiden pitä-

neen serkkutapaamista onnistuneena tapahtumana, pitkistä välimatkoista huolimatta. Lähentäähän tällainen yhdessäolo kaukana-kin asuvia sukulaisia. Toivon, että tällaiset tapahtumat saavat tulevaisuudessa jatkoa tavalla tai toisella.

Elokuisessa tapaamisessa Pulsassa meitä oli ikäjärjestyksessä serkut ensin mainittuna: Juha ja Ritva Pursiainen Pulsasta, Pentti ja Rauni Sani Taavetista, Maija-Liisa Sivenius Lappeenrannasta, Anneli Virkkala Kokkolasta, Helena ja Reijo Kinnunen Vantaalta, Kaarina ja Aulis Multisilta Imatralta, Annukka Ikkala Saarijärveltä ja Leo Tarvainen Porista.

Kahdestakymmenestä yhdestä serkusta oli mukana kahdeksan, aviopuolisoita oli mukana neljä. Se on hyvä alku.

TEKSTI PENTTI SANI
KUVAT LEO TARVAINEN

Pielisjärven Kotilaiset

Sukumuseo elää ja toimii

Pielisjärven Kotilaisten Jennynkallion sukumuseotalossa Lieksan Kylänlahden Honkalanpäässä vietettiin 15. heinäkuuta 2015 avoimien ovien iltapäivää. Iltapäivän aikana sukua kävi päiväkahvilla runsaasti. Tarjolla oli pientä korvausta vastaan kahvia suolaisen ja makean leivonnaisen kera.

Pielisjärven Kotilaisten sukumuseoyhdis-

tys piti iltapäivällä museolla sääntömääräisen vuosikokouksensa. Kokouksessa käytiin vilkas ja idearikas keskustelu toiminnan kehittämisestä tavoilla, joilla saataisiin nuorta sukupolvea mukaan toimintaan. Lisäksi suunniteltiin tapoja ja tapahtumia, joilla voidaan saada tuloja museokiinteistön hoitokulujen kattamiseksi.

Johtokuntaan kaudelle 2015–2017 valittiin varsinaisiksi jäseniksi Lea Oravalahti-Pehko-

Syksy saapuu. Museo valmistuu lumen tuloon.

nen, Matti Kotilainen, Juha Kotilainen, Eila Haapalainen, Tiina Nurmi ja Anneli Wallenius. Varajäseniksi valittiin Merja Mäkelä ja Anna-Kaarina Pirttiniemi.

Puheenjohtajaksi valittiin Lea Oravalahti-Pehkonen ja varapuheenjohtajaksi Tiina Nurmi.

TEKSTI ANNELI WALLENIUS
KUVAT LEA ORAVALAHTI-PEHKONEN
JA EERO NEVALAINEN

Pirtta paukahteli, kun Haapalaisen Eila kutoi mattoa Jennynkallion museolla tänäkin kesänä.

Sukumuseolla on käyttöä. Tällaisia sukulaisten kokoontumisia Jennynkallion museon tuvassa on ollut joka kesä; myös kuluneena kesänä.

Ratkaisu koko perheen ja lemmikkien monipuoliseen hyvinvointiin löytyy osoitteista:

www.myaloevera.fi/eivor sekä
www.eivor.magnetix-wellness.com/fi
ja myös paljon muuta mielenkiintoista täältä:
www.eviitaslifestyle.fi

Eivor Kotilainen, Järvenpää
e-mail: eivor@eviitaslifestyle.fi puh. 050 4343 034

**KOTILAISTEN
suvun jäsen!**

Tervetuloa sukukokoukseemme 18.–19. kesäkuuta 2016 musiikkijuhlivalle **ILMAJOELLE**

Säveltäjämestari Oskar Merikannosta kertova ooppera "Elämälle" soi Ilmajoen Ooppera-areenalla Kyröjoen rannalla kello 14 sunnuntaina 19. kesäkuuta. Rooleissa ovat muun muassa Johanna Rusanen-Kartano ja Jussi Merikanto.

Ilmajoki on upea paikkakunta Kotilaisten Sukuseuran vuosisukukokoukselle 2016. Ilmajoen oivalliset liikenneyhteydet kaikkialta Suomesta. Sukukokoukseemme pääsee oman auton lisäksi juohevasti myös bussilla ja junalla. Musiikkitarjonta Ilmajoen musiikkiviikonloppunamme erinomaista, ja paikkakunnan ystävälliset yrittäjät palvelevat ilolla muualta tulleita vieraitaan. Tällä ja seuraavilla sivuilla on tietoa tulevasta sukukokouksestamme oheistoimintoihin. Sukuseuramme lähettää täsmällisempää tietoa tapahtumasta kutsukirjeessä keväällä 2016.

Kotilaisten Sukuseura ry vuosisukukokouksen 2016

OHJELMA

Ilmajoella 18.6.–19.6.2016

LAUANTAI 18.6.2016

- Klo 12.00** alkaen Kotilaisten ilmoittautuminen Koulutuskeskus Sedun aulassa, osoitteessa Pappilantie 6, 60800 ILMAJOKI.
Ilmoittautumisen jälkeen on tarjolla keittolounas: lohikeitto (kasviskeitto kasvissyöjille), sekä majoittuminen.
- Klo 14.00** Sääntömääräinen Kotilaisten Sukuseura ry:n vuosisukukokous.
- Klo 17.30** Päivällinen Koulutuskeskus Sedun ravintolassa.
- Klo 20.00** Ulkoilmakonsertti: Saara Aalto ja Teemu Roivainen.
Yhteiskonsertti Ilmajoen Musiikkijuhlien ooppera-areenalla idyllisen Kyröjoen rannalla. Konsertissa on luvassa kauniita ja koskettavia viihdesävelmiä sekä tietysti tangoa, musikaalimusiikkia ja esiintyjien omia sävellyksiä orkesterin säestyksellä.

SUNNUNTAI 19.6.2016

- Klo 9.00** mennessä aamiainen. (Huoneita ei tarvitse luovuttaa ennen sunnuntain musiikkiesitysten päättymistä.)
- Klo 10.00** Jumalanpalvelus Ilmajoen Musiikkijuhlien ooppera-areenalla.
- Klo 11.15** Seppeleenlasku Sotaanlähdon muistomerkillä.
- Klo 12.30** Lähtökahvit Koulutuskeskus Sedun ravintolassa.

Asuminen:

Huoneet: Koulutuskeskus Sedun oppilasasuntolassa. Kahden hengen huone 25 euroa/henkilö, eli kahden hengen huoneen hinta kahdelta hengeltä on 50 euroa. Myös yhden hengen huoneita on tarjolla hintaan 25 euroa. Aamiainen tilataan huonetta varattaessa hintaan 7 euroa/henkilö.

Osallistumismaksu sukukokoukseen:

Aikuiset: 45 euroa. Hinta sisältää ateriat sekä konserttilipun lauantai-illan Saara Aallon ja Teemu Roivaisen konserttiin. (Hinta ei sisällä majoitusta.) Konsertti kestää noin kaksi tuntia, sisältäen 20 minuutin väliajan.

Sukukokousta suunnittelemassa Riitta Kotilainen, Ahti Pohjonen, Anneli Wallenius, Anna-Riitta Piilonen, laulaja Juha Kotilainen, Oili Reinikainen, ja Ilmajoella sukukokouksemme onnistumiseksi todella paljon ahkeroinut Timo Kosonen.

Suvivesper Peltomiehen rukous” ja ooppera ”Elämälle”

Lisäksi sukuseura ottaa vastaan ilmoittautumiset Jorma Panulan jo yli kolme vuosikymmentä sitten säveltämään, sunnuntaina 19.6.2016 kello 12.00 alkavaan, noin tunnin mittaiseen ”Peltomiehen rukous” -suvivesperiin. Vesperin pääroolissa on Juha Kotilainen.

Peltomiehen rukouksen libreton kirjoitti Pekka Santala. Menneisyyden haamut vainoavat peltomiestä, jonka isoisa käänsi kauan sitten selkensä apua tarvinneille rääsyläislapsille, eikä auttanut heitä. Teema on ikuisesti ajankohtainen: miten suhtautua apua tarvitseviin? Lopulta peltomiehelle selviää hänen oma osansa tehdä parhaansa: kyntää, kylvää, niittää ja korjata.

Juha Kotilaisen vastavoimana ja osaltaan juonta kuljettavana kertojana on Tuulivoima-kuoro. Jousikvartetti säestää laulajia.

Vesperin johtaa sen säveltäjä Jorma Panula ja ohjaa Kimmo Kovanen.

Sukuseura ottaa vastaan Kotilaisten ilmoittautumiset myös sunnuntaina kello 14.00 alka-vaan, ”Elämälle” -oopperaan. Ooppera kertoo säveltäjämestari Oskar Merikannon tarinan. Teoksen on säveltänyt Jaakko Kuusisto, libreton kirjoittanut Juhani Koivisto ja oopperan ohjaa Anna Kelo. Rooleissa nähdään muun muassa Jussi Merikanto ja Johanna Rusanen-Kartano. Ooppera on kaksinäytöksinen ja kestää väliaikoiheen kaksi ja puoli tuntia.

Lippujen tarjoushinat Kotilaisille:

Ooppera: peruslippu 58 euroa, eläkeläislippu 53 euroa. Lipun hintaan sisältyy väliaikakahvi ja leivos.

Peltomiehen rukous -suvivesperin pääsylippu maksaa 22 euroa/henkilö. Oopperalipun ostaneet saavat alennusta lipun hinnasta kolme euroa.

Ooppera, konsertti ja suvivesper esitetään Ooppera-areenalla Kyrönjoen rannalla, jossa on 1300-paikkainen, katettu katsomo.

Alueella on ravintola- ja kahvilapalvelut.

Sukuseuramme lähettää osoiterekisterisään oleville Kotilaisille keväällä 2016 täsmällisemmän kutsun hintoiheen ja toimintaohjeineen vuoden 2016 vuosisukukokoukseen Ilmajolle. Lähettämme keväällä myös alueen kartan, jotta itsenäisesti paikkakunnalle saapuvat löytävät helposti eri kohteet.

Sydämellisesti tervetuloa tapaamaan vanhoja ja uusia sukulaisia!

LAURI KOTILAINEN

Aamupäivällä Ilmajoen Ooppera-areena näyttää tyhjältä, mutta iltapäivällä se täyttyy Kotilaisista ja muista musiikin ystäväistä. Anna-Riitta Piilonen, Anneli Wallenius, Oili Reinikainen, Riitta Kotilainen ja Ahti Pohjonen tuulisella arenalla valmistelupalaverissa, vuosi etukäteen. Lauri Kotilainen oli kameran nurjalla puolella.

Syylisyys vaivaa meistä jokaista. Se on myös peltomiehelle syvän pohdinnan aihe. Peltomiehen roolissa on sukumme kansainvälinen oopperätähti Juha Kotilainen.

Sukuseuramme sportti-
poika Juhani piipahti
hiihtämään tuhansia
kilometrejä Pohjoiseen

HIIHTOMATKA

Huippuvuoret on Norjalle kuuluva saaristo Pohjoisella Jäämerellä. Kolmella saarista, Länsi-maalla, Karhusaarella ja Hopenilla on asutusta. Toiseksi suurin saari, Koillismaa on asumaton. Huippuvuorten korkein kohta on Newtontoppen, 1717 metriä. Noin 60 prosenttia saaristosta on jäätikön peitossa.

Norjalaisten lisäksi myös Neuvostoliitto/Venäjä ovat pitäneet saarilla pysyvää asutusta erityisesti hiilikaivostoiminnan harjoittamiseksi. Huippuvuorilla asui vuoden 2015 tammikuussa tehdyn tilaston mukaan 2670 ihmistä ja jääkarhuja oli noin 3000. Niinpä keskustan ulkopuolella kuljettaessa on aina oltava kivääri mukana.

Koulussa kaikilla opettajilla on velvollisuus harjoitella pari kertaa vuodessa ampumista siltä varalta, että koululuokan retken aikana vastaan tulee uhkaavasti käyttäytyvä jääkarhu.

Marraskuussa vuonna 2008 aloitti toimintansa Huippuvuorten siemenholvi eli Tuomiopäivän holvi. Holviin oli määrä säilöä kaikkien viljelyskasvien siemenet. Vuoden 2013 lopulla holvissa oli siemeniä jo yli 800 000 lajiketta.

Useissa paikoissa mm. kirjastoissa, virastoissa, museoissa, hotelleissa ja ravintoloissa riisutaan kengät jo eteisessä.

Hintataso Huippuvuorilla on Manner-Norjaa hieman alhaisempi, koska hinnat ovat verottomia. Rahayksikkö on Norjan kruunu.

Historiaa

Huippuvuoret löysi Willem Barents vuonna 1596, vaikka häntä ennenkin saarella oli jo mitä todennäköisimmin käynyt eurooppalaisia. Saaret toimivat parin vuosisadan ajan pelkästään metsästäjien tukikohtana, mutta tieteellinen kiinnostus saaria kohtaan kasvoi 1800-luvun lopulla. Merkittävä osa tutkimusretkistä oli ruotsalaisten tekemiä. Ensimmäistä koko vuoden kestänyttä tutkimusmatkaa johti Adolf Erik Nordenskiöld vuonna 1873. Samoihin aikoihin saarilla aloitettiin kaivostoiminta.

Vuonna 1906 perustetusta Longyearbyenin kaivoskylästä kasvoi saarten tärkein asutuskeskus. Saarten omistussuhde oli pitkään kiistanalainen. Vuonna 1920 tehty Svalbard-sopimus antoi saaret Norjalle. Saarille avattiin lentoasema vuonna 1975 ja puheliverkkoon saaret liitettiin 1978.

Ilmasto ja luonto

Saarten ilmasto on arktinen, vaikka Golfvirran viimeisten haarojen ansiosta leudompi kuin muilla yhtä pohjoisilla alueilla (Kanada, Grönlanti). Tammikuun keskilämpötila on $-16\dots-12$ astetta ja heinäkuun $+4\dots+6$ astetta. Koko vuoden keskilämpötila vuoren huipulla on noin -15 astetta.

Saarilla elää useita lintulajeja ja neljä maanisäkätä, Idänkenttämyyrä, naali, Huippuvuorten peura ja jääkarhu.

Kasvillisuus on niukkaa. Korkeimmat kasvit saarten etelä- ja keskiosissa ovat varpuja. Pohjoisempana ei kasva ainoatakaan puuvartista kasvia.

Talous ja hallinto

Kaivosala, matkailu ja kansainvälinen tutkimus ovat Huippuvuorten keskeisimmät toimialat. Hiilikaivosten merkitys saarten taloudelle on suuri. Norjan valtion omistaman kaivosyhtiön hiilikaivos työllistää lähes 60 prosenttia saarten norjalaisista. Aikaisemmin saarilla on ollut myös yhdysvaltalaisia, bri-

tannialaisia, alankomaalaisia ja ruotsalaisia kaivoksia. Nykyään vain norjalaiset ja venäläiset ylläpitävät kaivostoimintaa.

Norjan edustaja saarilla on kuvernööri. Saaria hallinnoi Norjan oikeusministeriö. Longyearbyenissä on kuitenkin oma paikallishallinto (vuodesta 2002), mutta sillä ei ole oikeutta kerätä kunnallisveroja, eikä se vastaa perusterveydenhuollosta. Huippuvuorille vaaditaan nykyisin passi myös Pohjoismaiden asukkailta, paitsi ei tietenkään norjalaisilta.

40 suomalaista hiihtäjää

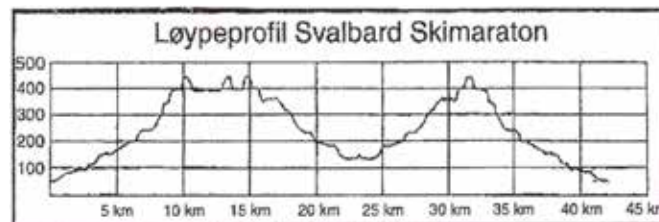
Hiihtomatkallemme oli mukana noin 40 suomalaista. Hiihdon pituudet olivat joko 21 tai 42 kilometriä. Minun valintani oli jälkimmäinen. Reitillä oli nousua noin 800 metriä. Se nousu oli runsaat kaksi kertaa enemmän, kuin missään aikaisemmista hiihdoistani.

Hiihtoon otetaan mukaan noin 500 hiihtäjää, koska saarella ei ole majoitustiloja suuremmalle määrälle. Hiihtopäivä oli 28.4.2012 ja pakkasta sopivasti $-8\dots-10$ astetta. Turvallisuus oli taattu jääkarhuja ajatellen. Helikopteri lensi ennen lähtöä reitin ympäri. Lisäksi hiihdon aikana reitillä kierteli moottorikelkkamiehiä kiväärein varustettuna. Hiihdossa piti olla mukana reppu, jossa oli lisävaatekerta, juomaa, evästä, hiihtolasit sekä voidepurkke-

ja. Hiihdin aika häntäpäässä, joten ruuhkaa ei ollut. Puolimatkassa alkoi erittäin voimakas lumisade. Ei nähnyt kuin muutaman metrin suksenkärjeltä eteenpäin. Kyllä siinä vähän pelotti, että jospa jääkarhu tulla tupsahtaa lumipyryn seasta. Onneksi niin ei kuitenkaan käynyt, eikä kukaan muukaan karhua hiihdon aikana nähnyt.

Suomalaiset onnistuivat saamaan kolme palkintosijaa. Hiihdon jälkeen maistui illallinen, jolla saimme nauttia sekä valaan että hylkeen lihaa – ei yhtään hullumpaa, sanoisin.

Kotimatka sujui samaa reittiä kuin menessäkin, lentäen Osloon ja sieltä Helsinkiin, josta bussilla Turkuun. Yksi mieleenpainuvimmista noin 130 hiihdostani oli ehdottomasti tämä Huippuvuorten hiihto.

Harvalla hiihtomaratonilla on näin huimasti vaihteleva profiili. Mutta siitäkin selvisimme.

Huippuvuoret ovat todella Pohjoisessa!

JUHANI ENBERG

Lähteet: Wikipedia ja oma arkistoni

HUIPPUVUORILLA

Kirjoittaja lähti hiihtoon numerolla 427. Mukana oli viisisataa hiihtäjää. Hiihdin joukon häntäpäässä, eikä ruuhkaa ollut. Puolimatkassa alkoi kova lumipyry, joka vei näkyvyyden suksenkärjistä eteenpäin.

Erityinen saaristo, erityiset varoitukset. Varo jääkarhuja! Älä tuo ampuma-aseita sisälle!

Huippuvuoret on nimensä veroinen: Jäämeren pinnasta korkeimmillaan 1 717 metriä. Eli oivallinen hiihtomaasto.

Isac Elliot: ”Tyttöjä pitää kohdella hyvin. He ovat työnantajiani!”

IDOLI

ja koko sukumme
ilopilleri

Painan ovikelloa. Iloinen Isac Elliot avaa kohteliaasti espoolaisen omakotitalon oven, ja pyytää peremmälle. Minulle Beatles-ajan vanhalle veitikalle Isac on upeasti laulava ja mukavasti jutteleva 14-vuotias pikkuserkku. Mutta tuhansille nuorille tytöille eri puolilla maailmaa Isac on idoli: ihailun ja jumaloinnin kohde.

En aiemmin oikein tajunnut asiaa. Tajusin lopulta jotakin, kun näin marraskuussa 2015 televisio-ohjelman ”Maria Veitola yökylässä.” Toimittaja Maria vieraili näet taannoin Isacin Oslon keikalla ja mykistyi – kuten minä, ja moni muukin saman ohjelman nähnyt.

Isacista on tullut pop-maailman ilmiö, joka ilmiönä on alkanut elää omaa elämäänsä, kenestäkään tosielämän ihmisestä – edes Isacista itsestään – riippumatta. Huh sitä tyttöjen kirkunaa ja ilon kyyneliä!

Uusia musiikkivideoita Länsirannikolta

Istumme Isacin kanssa sateisena syyskuun päivänä Espoossa, Isacin kodin keittiön pöydän ääressä. Tuhansia lehtihaastatteluja vuosien varrella tehneenä arvostan Isacin iloista, luontevaa ja rehellistä juttelua. Olisivatpa muutkin haastateltavat näin leppoisia ja asiallisia!

Isac kertoo palanneensa juuri Yhdysvalloista, jossa kuvattiin upeita rantakatuvideoita ja tehtiin sopimuksia. (Katsoin pian Youtubesta haksanalla Isac Elliot. Muun muassa mahtava duetto tumman amerikkalaisen räppäripojan kanssa.)

”Koulumme tyttöoppilaat pitävät minua ihan tavallisena koulukaverina, ja sitä minä arvostan”, Isac Elliot sanoo.

Disney-yhtiöiden kanssa tehty sopimus poiki hetkessä Isacille huikeasti lisää julkisuutta. Disney-konsernin radioasemat soittavat nyt Amerikassa Isac Elliotin musiikkia tehosoittona ainakin neljä kertaa päivässä. Levytysso-pimus Sony Musicin kanssa puolestaan takaa maailmanlaajuisen levityksen.

Ja nyt loka-marraskuussa Isac pyydettiin taikaisin töihin Jenkkilään. Disney-yhtiöt ja yhteistyökumppanit haluavat takoa, kun rauta on kuumaa. Suomeksi: ajallaan.

Koulu, tytöt ja sairaalakeikat

Nelitoistavuotias Isac juttelee minulle koulun käynnin ja laulukeikkojen yhdistämisestä luontevasti. Molemmat asiat pitää hoitaa oikein ja hyvin. Ja hyvin hän ne on hoitanutkin, sillä opettajat antavat keikkoja varten läsnäolon säätövaraa.

Entä tyttöoppilaat?

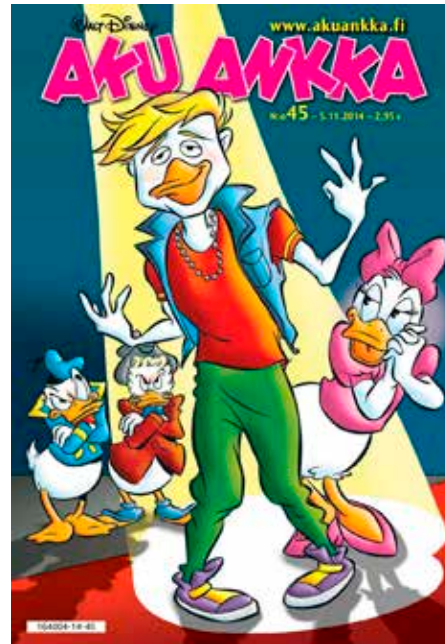
”Koulumme tyttöoppilaitten kanssa on aina ollut ihan luontevaa. He pitävät minua ihan tavallisena koulukaverina, ja sitä minä arvostan”, Isac sanoo.

Isac kertoo minulle myös, että ei kaikista keikoista tarvitse tienata. Esimerkiksi, kun menee laulamaan sairaalaan hyvin sairaan lapsen luo. Isac Elliot tekee sairaalakeikkoja kipeiden ihmisten iloksi useinkin, mutta ei niillä kehuskele.

Työnantaja pitää kohdella hyvin

Näytän Isacille Helsingin Sanomien pikku-uutisen, jossa kerrotaan Helsinki-Vantaan lentoasemalla Isacia Norjan keikalle odottaneista tytöistä. Isac sanoo, ettei se ole oikeastaan uutinen.

”Itse asiassa he päivystävät siellä lentoasemalla. Milloin isommalla, milloin pienem-

mällä joukolla. Totta kai minä menen heidän luokseen ja sitten halataan ja otetaan yhdessä kuvia.”

”Tietenkin näitä mukavia ihmisiä pitää kohdella hyvin. Hehän ovat minun työnantajiani!” Isac Elliot sanoo, ja oikein sanookin.

Olisipa muillakin asiakaspalvelijoilla yhtä myönteinen asenne asiakkaisiinsa nähden!

Kun tämä lehti painetaan, Isac on työkeikalla Kaliforniassa, Yhdysvalloissa. Luulenpa, että hänestä ollaan nyt leipomassa todellista maailmantähteä, ripeällä aikataululla.

Yhdyn kauniin toimittajakollegani Maria Veitolan toiveeseen: ”Toivottavasti nuoren miehen pää kestävä kaiken tämän.”

Kestää se. Täysijärkiset vanhemmat ja isovanhemmat, sekä koko muun suvun tukiverkko pitävät Ikkestä hyvää huolta.

LAURI KOTILAINEN

Harva muusikko pääsee Aku Ankan kanteen yhtä aikaa Suomessa ja Norjassa. Mutta Isac Elliot pääsi, vuosi sitten. Kakkossivun sarjakuvassa tytöt kirkuvat: ”Iisakki, iisakki!” Kun yritin ostaa lehden tuoreeltaan, se oli myyty kaikissa kioskeissa loppuun.

Maassa, vedessä ja vetten päällä. Vuodesta 1976

VESIHUOLTOTEKNIikka
KOTILAINEN OY

Puh. (010) 321 4300 www.vesihuoltotekniikka.fi

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Anneli Wallenius
Sinikuja 1 C
01620 VANTAA

Tervetuloa Kotilaisten sukutapaamiseen

*Pikkujoulujen
merkeissä*

lauantaina 28.11.2015 klo 18.00-22.00

RAVINTOLA PERHOON

Perhonkatu 11, Helsinki

Tarjoiluna

- Graavisiikaa, kylmäsavulohitartar, siianmätimoussea ja punajuurta
- Luumuglaseerattua porsaankylkeä, perunapyreetä ja paahdettuja juureksia
 - Suklaakakkua ja kirsikkakompottia, kahvi/tee tai kasvismenu
 - Omena-maa-artisokkakeittoa kanelivaahdolla
 - Punajuurispeltoa
 - Suklaakakkua ja kirsikkakompottia, kahvi/tee
(valitse kala/liha- tai kasvismenu ilmoittautuessasi)

Tarjoilun hinta on 35 euroa aikuisilta ja 20 euroa lapsilta (4-12 vuotta).
Maksu käteisellä, mielellään tasaraha.

Ohjelmassa

- Anu Kosonen soittaa pianoa ja Topi Nurmi klassista kitaraa
 - vapaata seurustelua ja joululauluja yhteislauluna
 - arpajaiset, joihin toivomme arpajaisvoittoja
- joulupukin säkki, mihin myös toivomme pientä pakettia

Pyydämme ilmoittautumaan ensi tilassa, kuitenkin viimeistään 22.11.2015:

Anneli Wallenius puh. 050 591 4557 tai anneli.wallenius@live.fi

Oili Reinikainen puh. 045 353 1947 tai oili.reinikainen@kerava.fi

PÄÄKAUPUNKISEUDUN KOTILAISET

Kerrothan pikkujouluista myös niille sukulaisille, jotka eivät ole saaneet lehteä.

LÄMPIMÄSTI TERVETULOA!